

тата, въ които се почитатъ Музитѣ: Пиерия, Олимпъ, Пимпла, Лейбетръ въ старо врѣме сѫ били тракийски мѣста и планини, а сега ги владѣятъ македонците. И Хеликонъ сѫ посветили на Музитѣ тия тракти, които населявали Беотия, както сѫ посветили тѣмъ и пещерата на Лейбетрийските нимфи. Пъкъ и тия, които радѣяли за старата музика, се считали тракти, като Орфей, Музей, Тамирийсъ.¹⁴⁸⁾ И името на Евмолпа излиза отъ тамъ. А пъкъ тия, които сѫ посветили на Диониса цѣла Азия до Индия, произвеждатъ отъ тамъ и по-голѣмата часть отъ музиката; така единъ говори: „дрънка азиатска китара“; други нарича флейтитѣ берекинтийски или фригийски. И нѣкои отъ музикалнитѣ инструменти носятъ варварски имена, като набла, самбика, барбить, магадида и много други.

18. Атинянитѣ обичатъ чуждото както въ други отношения, тѣй и въ религията; тѣ сѫ приели толкова много чужди свещенодѣйствия, та сѫ станали за присмѣхъ дори въ комедията; между друго тѣ сѫ приели и тракийските и фригийските. За Бендикийтѣ споменува Платонъ, за фригийските свещенодѣйствия — Демостенъ,¹⁴⁹⁾ укорявайки майката на Есхина и самия него, че присѫтствуvalъ при нейните тайни свещенодѣйствия, участвуvalъ въ процесии и викаль много пжти: εὐσῆ σαρβοῖ, ὅγε ἀττῆς, ἀττῆς ὅγε. Това се отнася къмъ празницитѣ на Сабазия и великата Майка.

9. Други свѣдѣния за тракийците и тѣхната земя.

XII 3, 3: Че витинитѣ по-рано се наричали мизи и послѣ били прѣименувани така отъ прѣселенитѣ въ Азия тракийци, които вече се наричали витини и тини, въ това сѫ съгласни повечето писатели. Относително витинитѣ привеждатъ за доказателство факта, че и до сега въ Тракия има племе съ име витини; относително тинитѣ навеждатъ брѣга Тиниада между Аполония и Салмидесь. Прѣдполагамъ, че и бебрикитѣ, които населили Мизия по-рано (отъ другитѣ племена), сѫ били тракийци. Каза се

¹⁴⁸⁾ Отъ Г. И. Кацаровѣ, Битъ на траките. Сб. Бълг. Акад. науки I 41.

¹⁴⁹⁾ Ср. Г. Кацаровѣ, Приносъ къмъ ист. на София 53.